

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy z jednej strony naruszenia art. 23 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1). Z drugiej strony zarzut ten dotyczy oczywistego błędu w ocenie:
 - przez to, że Komisja nie zweryfikowała niezwykłości ceny wybranego oferenta;
 - przez to, że Komisja nie uznała oferty wybranego oferenta za rażąco niską.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia określonego w szczególności w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ Komisja nie uzasadniła odpowiednio decyzji o nieuznaniu oferty wybranego oferenta za rażąco niską.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2020 r. – Jeronimo Martins Polska / EUIPO – Rivella International (Riviva)

(Sprawa T-551/20)

(2020/C 359/18)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jeronimo Martins Polska S.A. (Kostrzyn, Polska) (przedstawiciel: R. Skubisz, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rivella International AG (Rothrist, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy Riviva – zgłoszenie nr 16 888 174

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 lipca 2020 r. w sprawie R 2420/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami postępowania EUIPO oraz, w razie wstąpienia do postępowania drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą, interwenienta.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 47 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2020 r. – QB / EBC

(Sprawa T-555/20)

(2020/C 359/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QB (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsze skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji:

— stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny za 2015 r., sporządzonego w dniu 8 października 2019 r.;

— w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 lutego 2020 r. i 24 czerwca 2020 r. oddalających, odpowiednio, skargę w trybie administracyjnym i zażalenie, które złożyła skarżąca;

— zasądzenie od strony pozwanej zadośćuczynienia za krzywdę oszacowaną ex aequo et bono na 15 000 EUR;

— obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 26 TFUE i przewodnika w sprawie oceny, w szczególności ze względu na to, że nie dokonano nowej oceny skarżącej, lecz po prostu skopiowano i wklejono oceny zawarte w pierwotnym sprawozdaniu z oceny.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przewodnika w sprawie oceny oraz procedury a także naruszenia obowiązku dbałości, w szczególności ze względu na to, że w sprawozdaniu z oceny skarżącej nie wskazano środków poprawy i nie określono celów w znaczeniu wymaganym przez przewodnik w sprawie oceny.
 3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie, zawartego w spornym sprawozdaniu z oceny w odniesieniu do oceny przedstawionych w tym sprawozdaniu faktów.
-